

Mohli byste být inspicientem?

Inspicienti, to jsou u nás v divadle ty nenápadné milé bytosti, které nám celé zkoušení napovídají ze scénáře a každý večer, když je představení, se uklidí do tmy a svolávají mikrofonem herce na scénu.

Kromě toho, že dělají nápovědu, mají na starosti ještě několik maličkostí: aby na představení přišli všichni herci, aby herci měli všechny rekvizity a kostýmy, aby herci byli v psychické pohodě... aby se herci dozvěděli, co říkal pan zvukař, a aby se panu zvukařovi vyřídlilo, co říkali herci... aby během zkoušení byli při ruce panu režisérovi a vyřizovali jeho pokyny všem složkám divadla (a pětkrát opakovali dalším třinácti lidem, co že se to vzkazovalo), aby udělali časový plán zkoušek, aby zavolali hodinu

102

před představením tomu a tomu, jestli už je na cestě do divadla...

Inspicient, to je něco mezi holkou pro všechno a hlavou mafie.

A doopravdy má různé nadpřirozené schopnosti. Například: když mu volá zpožděný herec, že bude v divadle za patnáct minut, inspicient vůbec neposlouchá obsah hercovy smyšlené výmluvy, ale svým supersluchem vyhodnocuje mikrozvuky v pozadí telefonátu a podle toho, jestli slyší televizi, cinkání tramvaje, nebo tichý chod auta v koloně na magistrále, podnikne odpovídající kroky. Například začne chladně přemýšlet, koho vystrčí na forbinu s mikrofonem, aby začátek pozdržel.

Další superschopností inspicientů je rozpoznávání několika druhů ticha na jevišti:

Správné ticho: to se ozývá, když nějaký umělec prožívá svou dramatickou pauzu. Je nutné nepanikařit a nechat ho pročitěně mlčet.

Divné ticho: ozve se v momentě, kdy má někdo okno a prožívá své mučivé vteřiny, dokud mu inspicient nenahodí správný začátek věty.

Hrobové ticho: to na jevišti zavládne v momentě, kdy měl vstoupit herec, ale není tam a všichni ostatní prožívají své skryté infarkty. Zatímco na jevišti pokračuje tíživé dusivé ticho, v zákulisí se šepetem řve a všichni hystericky hledají toho, kdo měl přijít a nepřišel.

Dnes jsem si pro vás připravila malý test. Imenuje se „Mohl bys být inspicientem?“ Projděte si ho bod po bodu a ujistěte se, že ne.

TEST 1: Jsi empatický?

Posadte se ke stolu s psychicky zhroucenou herečkou. Výslechněte si její nářky. Opakujte větu:

„Ale prosimtě!“ po každém jejím vzlyku. Když vám visí kolem krku a pláče, že nedokáže zahrát svou roli, vychvalte ji do nebes. Pověste si z druhé strany druhou herečku a uklidňujte ji současně s tou první, ale tak, abyste přílišnou chválou té první nezranili tu druhou a naopak. Pokud cítíte, že jste získali již trochu cviku, přidejte další čtyři plačící herečky a jednu zasloužilou umělkyni. Pokud se nikdo z opečovávaných nezranil ostrým předmětem, přistoupíme k druhému testu.

TEST 2: Jsi telepatický?

Sedněte si do hlediště s malým notýskem. Postavte na jeviště režiséra v tvůrčím vytržení. Režisér bude chodit dokolečka a brumlat si pod vousy různá slova. Musíte v jeho drmolení zachytit názvy předmětů, které máte do zítřka sehnat. (Neočekávejte pouze konkrétní příkazy. Pokud řekne „Vánoce“, připište si na seznam rybu, stromček, ozdoby a prkavky. Pokud řekne „ples“, zapište si lustr, stříbrné podnosy a šerpy.) Po tomto rozehřívacím kole bude